SPRAWOZDANIE

WYDZIAŁU

Krakowskiej Izby adwokackiej

i Rady dyscyplinarnej

z czynności

za czas od 1 stycznia do 31 grudnia 1898.

KRAKÓW
NAKŁADEM WYDZIAŁU KRAKOWSKIEJ IZBY ADWOKACKIEJ.
1899.

DRUK. W. KORNECKIEGO W KRAKOWIE.

SPRAWOZDANIE

Wydziału Krakowskiej Izby adwokackiej

za czas od 1 stycznia do 31 grudnia 1898 r.

I.

Liczba adwokatów, przyrost i zmiany w siedzibach.

1.	w Krakowie adwokatów	.	89
2.	„ Tarnowie „	.	25
3.	„ Rzeszowie „	.	17
4.	„ Nowym Sączu „	.	10
5.	„ Wadowicach „	.	5
6.	„ Jaśle „	.	6
7.	„ Białej „	.	5
8.	„ Bochni „	.	6
9.	„ Gorlicach „	.	5
10.	„ Podgórzu „	.	4
11.	„ Żywcu „	.	4
12.	„ Chrzanowie „	.	3
13.	„ Krośnie „	.	2
14.	„ Nowym Targu „	.	3
15.	„ Tarnobrzegu „	.	3
16.	„ Brzesku „	,	2
17.	„ Dąbrowy „	.	2
18.	„ Kolbuszowy „	.	2
19.	„ Limanowy „	.	1
20.	„ Łańcucie „	,	3
21.	„ Mielcu „	.	3
22.	„ Myślenicach „	.	2
23.	„ Nisku „	.	2
24.	„ Oświęcimie „	.	2
25.	„ Ropczycach „	.	1
26.	w Wieliczce adwokatów	.	2
27.	„ Andrychowie „	.	2
28.	„ Bieczu „	.	1
29.	„ Dębicy „	.	3
30.	„ Dukli „	.	1
31.	„ Grybowie „	.	2
32.	„ Jordanowie „	.	1
33.	„ Kalwaryi „	.	1
34.	„ Kętach „	.	1
35.	„ Krzeszowicach „	.	1
36.	„ Leżajsku „	.	1
37.	„ Makowie „	.	1
38.	„ Milówce „	.	1
39.	„ Niepołomicach „	.	1
40.	„ Pilznie „	.	1
41.	„ Przeworsku „	.	2
42.	„ Radomyślu „	.	1
43.	„ Rozwadowie „	.	1
44.	„ Skawinie „	.	1
45.	„ Żabnie „	.	1
46.	„ Starym Sączu „	.	2
47.	„ Strzyżowie „	.	1
48.	„ Tyczynie „	.	2
40.	„ Zatorze „	.	1
	Razem		239

W ciągu roku 1898 przybyli i wpisani zostali na listę adwokatów:

w Krakowie:	Dr.	Bader Leib
„	„	Flach Karol
„	„	Landau Saul Rafał
„		Pawłowicz Klemens
„	„	Steinberg Józef
w Białej:	„	Plessner Abraham
„ Bochni:	„	Popiel Michał
„ Dukli:	„	Babka Albin
„ Jaśle:	„	Kornhäuser Abraham
„ „	„	Michnik Stanisław
„ Krośnie:	„	Pawłowski Robert
„ Oświęcimie:	„	Beer Józef
„ Podgórzu:	„	Gaweł Jan
„ Przeworsku:	„	Kopecki Henryk
„ Rzeszowie:	„	Als Rudolf
„ „	„	Krogulski Roman
„ Nowym Sączu		Mardyła Stanisław
„ „	„	Schmindling Eliasz
„ Nowym Targu:	„	Popiel Juliusz
„ Tarnowie:	„	Zembaty Zygmunt
„ Ropczycach:	„	Friedberg Gwido
„ Żywcu:	„	Broder Leon

Razem w roku 1898 przybyło 22 adwokatów (w roku 1897 przybyło 12 adwokatów).

W czasie od 1 stycznia 1899 do 31 maja 1899 roku przybyło adwokatów:

w Krakowie:	Dr,	Biały Józef
„	„	Gertler Julian
„	„	Landau Izaak (Ignacy)
„	„	Ruczka Julian
w Gorlicach:	„	Dybaś Stanisław
„ Mielcu:	„	Bermann Szymon
„ Rzeszowie:	„	Dzierzyński Jan
„ Nowym Sączu:	„	Deutelbaum Jakób
„ Zatorze:	„	Lewandowski Ludomir.

W czasie od 1 stycznia 1898 do 31 maja 1899 roku

a) zmarli:

w Krakowie:	Dr.	Blatteis Zygmunt
„	„	Jakubowski Faustyn
„	„	Mandelbaum Maurycy

w Bochni: Dr. Trybulec Józef
„ Gorlicach: „ Sleczkowski Czesław
„ Oświęcimiu: „ Nowak Gustaw

b) przesiedlili się do okręgu innej Izby:

Dr. Broder Herman z Grybowa do Podwołoczysk,

c) zrezygnowali:

Dr. Berson Seweryn, adwokat w Krakowie i
Mardyła Stanisław, adwokat w Nowym Sączu,

obaj z powodu ich nominacyi na c. k. radców sądowych, zaś

Dr. Biegański Karol, adwokat w Wadowicach i
Dreziński Jan, adwokat w Starym Sączu

z powodu ich nominacyi na c. k. sekretarzy sądowych, dalej zrezygnowali:

Dr. Brzeski Mieczysław, adwokat w Mielcu,
„ Neumann Karol, adwokat w Gorlicach,
„ Berson Leon, adwokat w Nowym Sączu.

W czasie od 1 stycznia 1898 do 31 maja 1899 roku przybyło więc adwokatów 31, a ubyło 14. — (W czasie od 1 stycznia 1897 do 31 maja 1898 r. przybyło adwokatów 11, a ubyło 14).

Ogólna zatem liczba adwokatów w Krakowskiej Izbie zapisanych, wynosi obecnie 256, (z dniem 31 maja 1898 r. wynosiła ogólna liczba adwokatów 246).

Z liczby tej przypada:

na Kraków . . .	94	(w r. 1898 — 92)
„ Tarnów . . .	25	(„ „ — 26)
„ Rzeszów . . .	19	(„ „ — 17)
„ Nowy Sącz . .	10	(„ „ — 10)
„ Jasło	8	(„ „ — 7)
„ Wadowice . . .	5	(„ „ — 4)

reszta w liczbie 95 (a w r. 1898 — 90) na Sądy powiatowe w obrębie Izby.

Od 1 stycznia 1898 do 31 maja 1899 r. zmienili swe siedziby, pozostając nadal w tutejszej Izbie:

Dr. Goldberg Jakób z Dębicy do Tarnowa,
„ Sulerzyski Władysław z Nowego Sącza do Makowa,
„ Affe Maurycy ze Strzyżowa do Ropczyc,
„ Friedberg Gwido z Ropczyc do Wieliczki,
„ Uiberall Jakób z Rzeszowa do Strzyżowa,
„ Zygmunt Zembaty z Tarnowa do Nowego Targu,
„ Mikiewicz Bolesław z Przeworska do Wadowic,
„ Wolniewicz Emil z Radłowa do Gorlic.

II.

Stan, przyrost i ubytek kandydatów adwokackich.

W dniu 1 stycznia 1898 r. wpisanych było kandydatów:

w Krakowie	. . . .	67
„ Tarnowie „ Rzeszowie „ Nowym Sączu „ Wadowicach „ Jaśle	razem	40
reszta u adwokatów w miejscach, gdzie mają siedziby sądy powiatowe, w liczbie	. . . .	47
	Razem . . .	154
	(dnia 1/1 1897 —	162)

Od 1 stycznia 1898 do 31 grudnia 1898 r.

przybyło kandydatów adw.	27	
ubyło	40	
Ubyło więc		13
Z dniem 1/1 1899 r. było zatem zapisanych . . .		141
	(1/1 1898 r. —	154)

Z tej liczby przypada:

na Kraków	. . . .	65
„ Tarnów „ Rzeszów „ Nowy Sącz „ Wadowice „ Jasło	razem	42

reszta w liczbie 34 przypada na miejsca, gdzie są siedziby sądów powiatowych w obrębie Izby.

III.

Dziennik podawczy.

A) Od 1 stycznia do 31 grudnia 1898 r. wpłynęło pism 1521.

1. na wezwanie c. k. Sądu krajowego karnego w Krakowie mianowano obrońców do 69 rozpraw. Wyznaczenie obrońców przy c. k. Sądach obwodowych w Tarnowie, Rzeszowie, Nowym Sączu, Wadowicach i Jaśle odbywa się przez odnośne sądy obwodowe, wobec czego liczba tych obron Wydziałowi nie może być znaną;

2. podań o wpis w listę kandydatów adwokackich, przeniesienia do innej kancelaryi, potwierdzenie praktyki i t. p. 274;

3. podań o wpis w listę adwokatów, przesiedlenie się itp. 114;

4. podań o ustanowienie obrońcy w sprawach cywilnych wpłynęło 115, z tych uwzględniono 55;

5. zażaleń nie należących do Rady dyscyplinarnej 109;

6. Wydział otrzymał pism:

a) z c. k. Ministerstwa Sprawiedliwości 16;

b) z c. k. Sądu wyższego i jego Prezydyum 89:

c) z Najwyższego Trybunału 5:

B) Od 1 stycznia do 31 maja 1899 r. wpłynęło pism 656:

1. na wezwanie c. k. Sądu krajowego karnego w Krakowie mianowano obrońców do rozpraw 52:

2. podań o wpis w listę kandydatów adwokackich, przeniesienie do innej kancelaryi, potwierdzenie praktyki i t. p. 112:

3. podań o wpis w listę adwokatów, przesiedlenie się itp. 34;

4. podań o ustanowienie obrońcy w sprawach cywilnych wpłynęło 58, z tych uwzględniono 32;

5. zażaleń nie należących do Rady dyscyplinarnej 67;

6. Wydział otrzymał pism:

a) z c. k. Ministerstwa Sprawiedliwości 5;

b) z c. k. sądu wyższego i jego Prezydyum 20;

c) z c. k. Najwyższego Trybunału 3.

IV.

Liczba exhibitów protokołowanych w dzienniku podawczym wynosiła w ubiegłym roku 1521, — zwiększyła się zatem w porównaniu z rokiem 1897 o 10, a w porównaniu z r. 1896 o 469 exhibitów. Wpływ ten załatwiał Wydział jużto obiegowo, już to na posiedzeniach, których w r. 1898 było 13.

Wykonując uchwałę walnego Zgromadzenia z dnia 11 czerwca 1898 uznaliśmy za nieodpowiedne wysyłanie P. T. Kolegów Członków Wydziału na prowincye celem zbadania, o ile zarządzenia, z powodu wprowadzenia nowej procedury cywilnej wydane, są dostateczne i dla naszego stanu odpowiedne; dalej przesłaliśmy c. k. Ministerstwu Sprawiedliwości sprawozdanie, w którem stósownie do zapadłej uchwały wyraziliśmy nasze zapatrywanie, iż sprawę zaprowadzenia spoczynku niedzielnego w kancelaryach adwokackich pozostawić należy ocenieniu adwokata i wzajemnemu porozumieniu się adwokata z jego personalem kancelaryjnym i że uważamy za nieodpowiedne i stanowi adwokackiemu szkodliwe, aby spoczynek niedzielny zaprowadzić w kancelaryach adwokackich w sposób obowiązkowy na zasadzie wydać się mającego rozporządzenia.

W sprawie mianowań zarządców przymusowych dla miasta Krakowa i jego okręgu udaliśmy się odezwą z dnia 6 lipca 1898 L. 714 do c. k. Sądu krajowego w Krakowie o podwyższenie, względnie uzupełnienie liczby przymusowych zarządców i o zamianowanie przy tem uzupełnieniu zarządcami adwokatów; atoli c. k. Sąd krajowy w Krakowie odezwą z dnia 10 stycznia 1899 oznajmił nam, iż zarządzone dochodzenia nie wykazały na razie potrzeby sprostowania, lub uzupełnienia listy przymusowych zarządców, że atoli ponowna rewizya tejże listy odbędzie się w roku bieżącym, a jeżeli zajdzie potrzeba jej uzupełnienia, natenczas tenże Sąd starać się będzie nasze żądanie w miarę możności uwzględnić. Również w tej sprawie zwróciliśmy się do Prezydyum c. k. Sądu krajowego wyższego o wydanie zarządzenia, aby wszystkie c. k. Sądy w sprawach sekwestracyi, za dawnej procedury cywilnej dozwolonych, nie przedsiębrały żadnej inicyatywy do zastąpienia dawnego sekwestra zarządcą przymusowym, — gdyż to pozostawione być winno stósownie do art. XXXII ustawy wprow. z 27 maja 1896 L. 78 D. p. p. wnioskom samych stron interesowanych; — atoli otrzymaliśmy na to w odezwie z dnia 10 sierpnia 1898 L. 7532 odpowiedź, iż Prezydyum nie uważa się za kompetentne do wydawania poleceń sądom, dotyczących kwestyi tłómaczenia ustaw.

Z powodu wydanego rozporządzenia c. k. Ministerstwa spraw. z dnia 25 października 1898 L. 7154, polecającego mianowania kupców zarządcami mas konkursowych, przesłaliśmy wraz z niższoaustryacką Izbą adwok. w Wiedniu temuż c. k. Ministerstwu odpowiednie przedstawienie, na które do dziś żadnej nie otrzymaliśmy odpowiedzi.

Wydział poczynił odpowiedne kroki celem zaprowadzenia kolejności i przestrzegania przez c. k. Sądy porządku, wedle starszeństwa adwokatów, przy ustanawianiu tymczasowych zarządców mas konkursowych i przy mianowaniu kuratorów ad actum w sprawach cywilnych.

O treści wydanych rozporządzeń Prezydyów c. k. Sądu krajowego i c. k. Sądu krajowego wyższego w Krakowie z dnia 20 sierpnia 1898 L. 8913 i 25 maja 1898 L. 2412 zawiadomiliśmy wszystkich P. T. Kolegów okólnikiem z 2 września 1898 L. 1025 z prośbą o zwracanie pilnej na to uwagi, czy c. k. Sądy kolejności tej przestrzegają, abyśmy w razie przeciwnym byli w możności odpowiedne poczynić kroki.

Również upraszaliśmy Prezydyum c. k. Sądu krajowego w Krakowie o zawiadomienie nas o każdem ustanowieniu tymczasowego

lub stałego zarządcy masy konkursowej, celem prowadzenia w kancelaryi Izby odnośnej ewidencyi, atoli w odezwie z 3 marca b. r. temu żądaniu naszemu odmówiono, podając za powód odmowy, iż żądanie to jest w ustawie nieuzasadnione i mnożyłoby bez potrzeby w Sądach manipulacyę.

W sprawie pokątnego pisarstwa uzyskaliśmy ze strony Prezydyum c. k. Sądu krajowego wyższego w Krakowie wydanie polecenia z dnia 29 listopada 1898 do wszystkich c. k. Sądów, aby urzędnik, w biurze podawczém urzędujący, od wręczającego mu podanie informował się, kto mu to podanie i czy za wynagrodzeniem sporządził, i aby w danym razie c. k. Sądy przeciw pokątnym pisarzom akcyą wdrożyły.

O tem poleceniu zawiadomiliśmy P. T. Kolegów okólnikiem z 17 grudnia 1898 z prośbą o zwracanie pilnej uwagi na to, czy zarządzenie to jest ściśle wykonywane. — Upraszamy zatem ponownie o bezzwłoczne doniesienie nam o każdym fakcie niestósowania się do tego zarządzenia, abyśmy byli w możności, natychmiast wszelkie odpowiedne wdrożyć kroki, i w ten sposób pokątne pisarstwo stłumić. Dodajemy, iż otrzymawszy wiadomość, że jeden z c. k. Notaryuszy zastępstwem stron w sprawach cywilnych zawodowo się trudni, wdrożyliśmy kroki do postąpienia z tymże notaryuszem w myśl rozp. min. spraw. z 8 czerwca 1857 N. 114 Dp. p. Również zażądaliśmy wdrożenia dochodzenia w myśl tego rozporządzenia przeciw tym wszystkim pokątnym pisarzom, o których ze strony P. T. Kolegów wiadomość z podaniem odnośnych faktów i dowodów otrzymaliśmy.

Dodajemy w końcu, że na skutek naszego żądania poleciło Prezydyum c. k. Sądu kraj. wyższego w Krakowie okólnikiem z 22 grudnia 1898 L. 14707 wszystkim c. k. Sądom, aby przy wygotowaniu wezwań do świadków i znawców, dalej w uchwałach i rezolucyach i w wezwaniach do rozpraw głównych w sprawach o przekroczenia, do obwinionych wystósowanych, stósowały się ściśle do przepisów §. 329 ust. 2 p. c., do §. 454 p. k. i do rozporządzenia Ministerstwa spraw, z 7 października 1897 L. 22891 Nr. 38 Dz. rozporz.

Zawiadamiamy wszystkich P. T. Kolegów, iż na zasadzie reskryptu z dnia 21 maja b. r. L. 4712 ustanowione zostały godziny czynności w c. k. Sądzie krajowym wyższym, w c. k. Sądzie krajowym cywilnym i karnym, i w c. k. Sądzie powiatowym cywilnym i karnym w Krakowie począwszy **od 1-go lipca b. r.**

1) w dnie powszednie:

a) dla Sądu od 8-mej do 3-ciej,

b) dla kancelaryi od 8-mej do 4-tej;

2) w dnie świąteczne:

dla Sądu i kancelaryi od 9-tej do 1-szej — zaś

3) w niedziele i w dzień Bożego Narodzenia

będą załatwiane sprawy, w §. 43 instr. sąd. oznaczone, w czasie od 10-tej do 1-szej.

Zamykając niniejsze sprawozdanie proponujemy wkładkę na pokrycie wydatków Izby i Rady dyscyplinarnej na rok 1899 w dotychczasowej wysokości t. j. w kwocie 12 złr. w. a. — Dla tych atoli adwokatów, którzy w drugiej połowie bieżącego roku kancelaryą adwokacką otworzą, wynosić ma wkładka tylko 6 złr. w. a.

Kraków dnia 31 maja 1899.

Członek Wydziału: *Dr. Feliks Csesznák.*

Prezydent: *Dr. Władysław Lisowski.*

V.

SPRAWOZDANIE

z czynności

Rady dyscyplinarnej Krak. Izby adwokackiej

za rok 1898.

Pozostało z r. 1897 niezałatwionych merytorycznie dochodzeń dyscyplinarnych . . . . , ... , ...	28
w r. 1898 wniesiono doniesień	27
Ogólna liczba dochodzeń dyscyplinarnych w r. 1898	55
z których załatwiono:	
1) zaniechaniem	21
2) wyrokiem	
a) uwalniającym 1	
b) zasądzającym 10	11
razem	32
pozostało zatem merytorycznie niezałatwionych dochodzeń dyscyplinarnych w toku, przeniesionych na r. 1899 . . .	23
w porównaniu z r. 1897 mniej o	7
Kary orzeczono:	
a) pisemną naganę w wypadkach	4
b) kary pieniężne (1 na 50 złr. aw., 1 na 100 złr. aw. zatwierdzona przez c. k. Najwyższy Sąd) w wypadkach	2
c) przedłużenie praktyki adwokackiej (na 1 rok zatwierdzone przez c. k. Najwyższy Sąd) w wypadku .	1
d) suspenzyją (1 na 1 rok przez c. k. Najwyższy Sąd zamienioną na grzywnę 300 złr. aw.; 1 na 3 miesiące zatwierdzoną przez c. k. Najw. Sąd) w wypadkach .	2
c) wykreślenie z listy kandydatów adwokackich (które przez c. k. Najwyższy Sąd na 1 roczne przedłużenie praktyki zamienione zostało) w wypadku	1
Rada dyscyplinarna w r. 1898 odbyła	
a) zwyczajnych posiedzeń	11
b) ustnych rozpraw . . . . , ...	11

Kraków 25-go maja 1899.

Prezes

Dr. Roman Jakubowski.